

Uvědomte si Boha prostřednictvím čisté lásky

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 25. prosince 1995* ←

*Všechny věci v tomto viditelném vesmíru
jsou výjimečně krásné, přitažlivé a příjemné.
Bůh je skrytý v celém vesmíru.
Vesmír je naplněn láskou.
Nejvyšší Já je vtělením lásky,
proto když se láska setká s láskou, splývají.
Jestliže tedy rozvíjíte lásku,
stanete se způsobilými dosáhnout jednoty s Bohem.*

Láska existuje pro lásku a pro nic jiného. Je spontánní a přináší potěšení. Všechno je prostoupeno láskou. Láska vidí srdcem, a nikoli očima. Poslouchá nikoli ušima, ale klidem srdce. Hovoří nikoli jazykem, ale soucítěním. Soucítění, laskavost a láska jsou slova, která znamenají totéž. Láska má mnoho synonym. Láska může vyzařovat jedině ze srdce a ne z jiného zdroje. Láska je nesmrtelná, je jako nektar, plná blaženosti a je nekonečná. Srdce naplněné láskou je bez hranic. Stejně jako řeky s různými jmény a podobami plynou do oceánu a sjednocují se s ním, vstupuje do oceánu srdce láska v mnoha podobách a ztotožňuje se s ním.

Láska může zvítězit nade vším. Nesobecká, čistá, ryzí láska vede člověka k Bohu. Sobecká a zúžená láska připoutává člověka ke světu. Neschopen porozumět čisté a svaté lásce, stává se dnes člověk kořistí nekonečných trápení, neboť je připoután ke světským předmětům. Prvotní povinností člověka je porozumět pravdě o principu lásky. Jakmile porozumí její přirozenosti, neztratí se. Různé souvislosti, v nichž se dnes používá slovo láska, nemají k pravému smyslu lásky žádný vztah. Náklonnost mezi matkou a dítětem nebo mezi manželem a manželkou je průvodním znakem určitého dočasného vztahu, ale vůbec to

není skutečná láska. Pravá láska nemá ani začátek ani konec. Existuje ve všech třech časech – minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Jedině to je pravá láska, která může naplnit člověka trvalou blažeností.

Myšlenky, slova a pohledy člověka by měly být naplněny láskou. To je božská láska. Ten, kdo je takovou láskou prosycen, nebude nikdy trpět. Dnešní lidi ovlivňuje chvála a hana. Ale ten, kdo je naplněn božskou láskou, překračuje chválu či výtky. Není ovlivněn kritikou ani lichotkami. Stejně snáší radost i trápení, zisk i ztrátu, vítězství a porážku. Není jednoduché prožívat takovou lásku. Je snadné vinit Boha, ale je obtížné si Boha uvědomit. Dnešní lidé dávají přednost snazší cestě před cestou hrbolatou. Měli by si uvědomit, že radost nemůže být bez bolesti.

Ježíš přišel, aby učil lidstvo o velikosti boží lásky. Jeho otec zemřel, když mu bylo deset let. S matčiny svolením pak nastoupil cestu služby lidstvu. Přijal tři úkoly: první – hlavním smyslem jeho života bylo být naplněn božskou láskou a sdílet ji s ostatními; druhý – při vykonávání svého poslání nepodlehnout chvále ani kritice; třetí – inspirovat druhé v přesvědčení, že božství v nitru je všudypřítomné.

Ježíš považoval šíření poselství lásky za svůj nejpřednější úkol. Při uskutečňování svého poslání se setkal s mnohými zkouškami, ale považoval je za výzvy, které má překonat. Byl rozhodnut přijmout s vyrovnaností radost i bolest, nemoc i selhání. Nemohl snášet pohled na něčí utrpení. V jeruzalémském chrámu se postavil proti obchodu s ptactvem. Obchodníci se obrátili proti němu. Ježíš však pokračoval bez ohledu na jejich nepřátelství. Nakonec obětoval život za ostatní a z lásky ke všem lidem.

Každá lidská bytost je možným poslem božím. Dnes se však lidé stali posly Pána smrti. Jsou zrádci svého pravého lidského stavu. Lidství vyžaduje, aby každý projevoval svoje božství. Každý by měl být pravým poslem božím a usilovat o podporu míru a bezpečnosti na světě. Neexistuje žádná jiná cesta, kterou je třeba následovat. Boží poselství je svaté a zcela prosto vlastního zájmu.

Když se Kristus narodil, přišli se na dítě podívat tři králové. Jeden z nich prohlásil, že dítě bude milovat Boha. Druhý řekl, že je bude milovat Bůh. Třetí oznámil, že dítě je Bůh. Ten, kdo miluje Boha, je posel boží. Ten, koho miluje Bůh, je synem božím. Ten, kdo prožívá obojí, je v jednotě s Bohem. „Otec a syn jsou jedno.“

Na počátku se tedy musíte připravit na to, že budete poslem božím. To znamená, že byste měli žít podle božího poselství. Poselství vyzývá ke službě všem. Základním prvkem poselství je soucítění, morálka a bezúhonnost. Při šíření

tohoto poselství by se měla podporovat víra v Boha. Láska by měla být heslem. Nedostatek lásky dává růst nenávisti. Mezi lidmi dnes není žádná jednota. Jak může být blaženost bez jednoty? Jak může někdo prožívat Boha bez blaženosti?

Lidé by měli vést nesobecký život. To se může zdát jako obtížné. Ale ve skutečnosti není nic snazšího. Je to sobectví, co lidstvu vytváří všechny možné problémy. Nesobecká láska nedává prostor žádnému zlu. Nesobecká láska se může setkat s odporem bližních i světských lidí. Ale člověk by se neměl nechat takovým odporem zastrašit. O lásku by se mělo pečovat jako o životní dech.

Je nezbytné mít víru v Boha. Projevem božím je pět živlů. Jedná se o zemi, vodu, oheň, vzduch a éter (prostor). Na zemi existuje Bůh ve formě *pradžni* (vědomí). V ohni je Bůh v podobě *džágrata svarúpy* (bdělosti). Varování véd zní „bud' bdělý“. Ve vzduchu je Bůh jako *prána* (dech života). Éter (neboli prostor) Bůh prostupuje jako prvotní zvuk, *ómkar*. Každý živel tedy představuje manifestaci jednoho aspektu Boha.

Všechny bytosti prožívají boží přítomnost prostřednictvím pěti živlů, pěti smyslů a pěti životních dechů. Někdo se může ptát: „Když je Bůh všudypřítomný a je ve všech bytostech, proč ho nevidíme?“ Jestliže se provede správné zkoumání, je možné Boha vnímat. K takovému vnímání je nezbytné určité úsilí. Stejně jako je možné vidět odraz slunce v celé jeho čistotě jen v čisté a klidné vodě, ačkoli odlesky lze spatřit i v rybnících, studnách a oceánech, je Boha možné vnímat, jen když je srdce čisté a nesobecké. Jak by se dalo očekávat, že se Bůh objeví před někým, jehož mysl je neklidná a jeho názory jsou sebestředné? Kolísavá mysl se bude setkávat jen s nejasnými obrysy. Ve stálé mysli se Bůh projeví jako jasný obraz.

Mysl je podle svatých textů příčinou pout člověka i jeho osvobození. Mysl má tři vlastnosti: *tamas*, *radžas* a *sattva*. *Tamasická* vlastnost způsobuje, že mysl ignoruje pravdu, libuje si ve falši a nutí člověka, aby holdoval tomu, co je nesvaté a nečisté. Tento sklon *guny tamas* je nezbytné napravit. *Guna radžas* způsobuje, že člověk žije ve stavu podobném snu, a považuje jej za skutečný. *Sattva* způsobuje, že člověk vidí dobré i ve špatné osobě či věci. *Sattvický* člověk vidí Boha v celém vesmíru a chová zbožný přístup k celému stvoření.

Lidi po celém světě dnes trápí různé druhy strachů. Nikde není žádný mír. Ale lidé by neměli dávat prostor beznaději. Každé situaci by měli čelit s odvahou, aniž by se starali o výsledky. Základem všech vašich činů učiňte lásku. *Gópiky* prosily Kršnu, aby hrál na flétnu a naplnil jejich pustá srdce láskou, aby mohla v jejich srdcích růst a zrát. Láska k Bohu by měla být bez jakékoli touhy

po laskavostech. Bůh soudí lásku oddaného podle intenzity postojů a ne podle počtu způsobů, jakými ho uctívá.

Láska k Bohu neznamena vzdát se svých normálních povinností. Při výkonu těchto povinností by se měl každý čin vykonávat jako oběť Bohu – *bhagavat prítjārtham* (pro potěchu Boha). Na tělo se dívejte jako na pohyblivý chrám, kde sídlí Bůh. Uvědomte si, že Bůh je vždy s vámi a kolem vás.

Organizace „Poslové Satji Sáiho“ konají vynikající práci. Ve vesnicích pomáhají stavět chudým obydlí. Také zařizují chudým vesničanům svatby, vybírají pro ně mezi sebou peníze. Mnoho bývalých studentek ženské fakulty v Anantapur žije v cizích zemích, jako je Německo, USA, Austrálie a Japonsko. Znamením jejich oddanosti ke Svámímu je, že přes velké výdaje přijely na výroční setkání „Poslů“ z tak vzdálených míst.

Ptal jsem se prezidentky sdružení, proč tak členky plýtvají penězi. Proč je nepoužijí na pomoc nějakým chudým lidem ve svých zemích? Každá cesta stojí asi sto tisíc rupií na osobu. Její odpověď zněla: „Svámí, my se o náklady nestaráme. Jezdíme ke Svámímu, abychom si dobily duchovní baterie a mohly lépe sloužit. Peníze nějakým způsobem přijdou. My však musíme rozvíjet obětavost. Z tohoto důvodu jsme sem přijely. Dokonce ani peníze, které jsme vydělaly, nejsou ve skutečnosti naše. My jsme jen prostředníky. Jsme jen správkyně svých příjmů.“

Tento postoj je třeba ocenit. Lidé by měli na všechno bohatství pohlížet tak, že přichází od Boha, aby se používalo na svaté účely. Při narození s sebou nikdo nic nepřináší a ve smrti nebere nic s sebou. Všechny vztahy mezi tím jsou přechodné. Tak na ně i pohlížejte. Dokonce i špatní lidé budou proměněni, když s nimi budete jednat s láskou. Svatý Pavel byl příkladem toho, kdo původně nenáviděl Krista, ale později se stal jeho nejpřednějším apoštolem. Když budete milovat všechny, dokonce i ty, kdo vás nemají rádi, bude vás milovat Bůh. Tak se z vás stane syn boží. Získáte právo zdědit boží království. Můžete se stát jedním s Bohem.

„Poslové Satji Sáiho“ se skládají z mužů i žen, ale jsou to ženy, které vykonávají více aktivit služby. Je to více než chvályhodné s ohledem na překážky, za kterých se dřou jako ženy v domácnosti, a potíže s příbuznými z manželovy strany a ostatními, kteří je ovládají. Přesto přemlouvají své manžely, aby jeli ke Svámímu. Toto je pravá služba, protože skeptiky mění ve věřící v Boha.

Bývalí studenti mají více svobody, ale nejsou tak horliví v poskytování služby. Měli by si uvědomit pravý smysl svobody, tedy uskutečňování požadavků

ducha. Jako národ jsme dosáhli svobody, ale nedosáhli jsme jednoty. Jednoty se dá dosáhnout jedině láskou. Takové bylo Ježíšovo poselství.

Studenti!

Když dnes slavíte narozeniny božské osobnosti, měli byste také následovat její učení. Měli byste si připomínat to, co zakládá velikost osobnosti, jejíž narozeniny teď oslavujete. Slavíme narozeniny Šrí Rámy, ale kolik lidí ctí slova svého otce, jak činil Ráma? Lidé trvají na právech, na která nemají nárok. Jak se mohou nazývat Rámovými oddanými? Měli byste následovat Rámovy ideály.

Co je myšleno tím, že se nazýváte Sáiho oddanými? Musíte pečovat o lásku a rozvíjet jednotu. Musíte se považovat za členy jedné rodiny, děti jednoho Boha. Jen tak se můžete nazývat Sáiho oddanými. Ať ostatní říkají co chtějí, nechovejte proti nim žádnou zášť. Vítejte vše jako pro své dobro.

U příležitosti Vánoc, v Prašánti Nilajam dne 25. prosince 1995